

Слава параклиса Светог Амфилохија Иконијског у подгоричком саборном храму

У крипти подгоричког Саборног храма 5/6. децембра 2023. године торжествено је прослављен празник Светог Амфилохија Иконијског. Прослава је отпочело свеноћним бденијем, а у наставку је служена Света литургија са јутрењем.

Светом службом началствовао је архимандрит Сергије (Рекић), игуман манастира Острог, уз саслужење свештенства и молитвено учешће великог броја монаштва и вјерног народа.

Након прочитаног зачала из Светог јеванђеља, сабранима се обратио началствујући архимандрит Сергије, игуман острошки, који је у уводном слову истакао да је бити у Храму Васкрсења Христовог у Подгорици велика част и радост:

„Велика је част и велика радост бити вечерас у овоме храму. Замислите које су све генерације, које су све хиљаде година хришћанства на овом мјесту, у овом граду, преко хиљаду и по година засигурно славиле Христа, како ми то

данас чинимо. Ево послѣје скоро два вијека чекања на овом мјесту, дао је Бог да се устроји храм, који је освештан прије 10 година и да се утврде његови темељи, не само на овом камену, стијени и не само да је саздан од мегалитних стијена, већ је саткан од молитве, зноја, крви, од душа наших светих предака које су они полагали да би ми данас били православни хришћани и да би имали између осталог и овај храм којим се може поносити сваки народ.”

У наставку је подсјетио на животопис Светог Амфилохија Иконијског по коме је своје монашко име добио и блаженопочивши Митрополит Амфилохије:

„Господ Бог нас је благословио да имамо толико много светитеља, почнимо од ових које данас прослављамо, Светог Амфилохија Иконијског који је био један од Светих отаца Цркве који је учествовао на Првом васељенском сабору и који је на чудесан начин се појавио као Божији дар Цркви. Његов живот је био такав да се сав дао за Цркву Божију и свршетак његовог живота је био такав да смо могли учећи се од њега вјери православној, да имамо прави пут ка Господу Богу и нашем личном спасењу.”

Отац Сергије је дао и посебан осврт на житије Светог Александра Невског великог Божијег угодника, као и великог војсковође и народног првака, који је и завјетна слава племена Васојевићи:

„Данас прослављамо и Светог Александра Невског великог бранитеља вјере православне, био је велики војсковођа и народни првак кога краси ријеч: Бог није у сили, него у правди. И то је довољно да препознамо Светог Александра Невског као изузетно смирену, а храбру душу и вјерујте онај човјек који нема вјере у Бога, не може бити ни храбар. Само чврста вјера, смирен дух и живот по јеванђелским врлинама и светим тајнама чини човјека храбрим на благословен и свет начин, на онај начин који ће га учинити светим.”

У свијетлу имендана светопочившег Митрополита Амфилохија, игуман острошки је акцендовао да је блаженопочивши Митрополит посијао најдубље сјеме живе и тврде Божије вјере које је родило хиљадуструко у нашем народу:

„Ево данас је уједно и имендан блаженопочившег нашег Митрополита Амфилохија, који, хвала Богу што сви знате, је посијао најдубље сјеме живе и тврде Божије вјере које је родило хиљадуструко, монаштвом, свештенством, вјерним народом Божијим, ревносим у вјери.”

У другом дијелу пастирског слова, отац Сергије је подијелио једно посебно свједочанство еклатантног примјера ширине, бриге, очинске љубави

блаженопочившег Митрополита Амфилохија према свакој људској души, нарочито оним страдалним:

„Прије неких седам, осам година дошла је у манастир (Острог) једна особа коју сам лично ја причестио под видом женског лица, али је изгледала јако чудно. Она је рекла једном брату, да је она заправо мушко, па су је жене хтјеле пребацити на лијеву страну, испољавајући неку чудну ревност. Она се ипак одбранила да може стајати са десне стране јер се идентификовала као мушко. Међутим, ја све ово нисам знао, тек пошто сам је причестио сам сазнао. Један брат ми је тада рекао да га је занимало хоће ли ми се јавити у Светом причешћу ова чињеница коју сам чуо прије тога. Жена је била млада, али, прошла је голготу страшну. До те мјере страшну, да је по даљем казивању рекла да је заправо једно вријеме живјела у западној Европи и до те мјере је страдала, да је од тог страдања готово бјежала од своје женске природе. Позвао сам Митрополита (Амфилохија) мислећи: Шта сам сад урадио?! Било је то два дана прије празника Светог Василија. Митрополит је одговорио да ме умири: Па хајде, дај да видимо, некако је задржи док ја дођем да попричам са њом. Цијели тај дан је Митрополит имао много обавеза и стизао свуда и био ко зна гдје све не, стигао је касно увече у Острог, већ блијед и исцрпљен од неспавања и умора, заправо дошао је мало прије поноћи, прочитао акатист Светом Василију Острошком и кад је завршио већ је било око 2 сата ујутру. Он онако сав блијед иде, а мноштво је било народа које се стекло горе, а ја њу припремио тако да се јави Митрополиту чим он изађе из Цркве Светог Ваведења. Међутим, кад је излазио, она је кренула према њему, али је маса одгурнула и он је прошао даље. Ја гледам, помишљам како није успио да поразговара са њом, гледам га исцрпљеног, дошао је до половине степеница, а немам храбрости да му кажем да га неко очекује за разговор.

Међутим, нешто ме притисне, просто нисам могао да останем до јутра у неизвјесности шта ће бити и ипак му кажем, а он се врати назад и одлази са њом да поразговара у исповиједаоницу преко четрдесет пет минута! Притом, ујутру служи Литургију у осам сати у Горњем манастиру. Када су завршили разговор само ми је рекао: Може да се причести, то је једна страдална душа. Ја сам је потражио и објаснио јој гдје да дође и како да се причести ујутру. Што је она и учинила. За све ово је знао и отац Павле, који је тада био у Острогу, ми смо сишли доље послје Литургије, да ручамо, а у том часу је дошла и ова сестра која се на запрепашћење наше послје разговора са Митрополитом и Светог причешћа толико очигледно измијенила у лицу и постала мила особа, једна поново цјеловита особа која је враћена у постојање

у личност!

Препознали смо је само по одјећи! Она се потпуно измијенила у лику! Очигледно се Господ уселио у њено срце! Ето то је само једна цртица из живота нашега Митрополита Амфилохија који данас прославља свој имендан у Царству небеском, а можемо да посвједочимо колика је била његова љубав и његово старање, давање и сагоријевање за сваку душу”, подсјетио је отац Сергије.

„Како су и апостоли пожељели да направе сјенице – колибе на Гори таворској, након преславног Преображења Господњег, тако је направљен и овај храм и сви храмови и цркве у којима нам је добро бити, гдје слаavimo Господа Бога и примамо Божију благодат и благослов да и ми освештамо своје животе и исправимо наше слабости, благодаћу Духа Светога и благословом Светих отаца и да се овако и на овај начин сабирамо и молимо Господа, не само за спасење нас овдје, него за спасење свега народа и овдје и у читавом свијету и у свим вјековима. Амин Боже дај!”, поручио је напослијетку архимандрит Сергије, игуман острошки.

Имендан блаженопочившег Митрополита Амфилохија у крипти подгоричког Саборног храма

mitropolija.com